

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 111/2013-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 12. marca 2013 predbežne prerokoval sťažnosť V. A., Ž., zastúpeného advokátom JUDr. D. K., Advokátska kancelária, Ž., pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky postupom Okresného súdu Bratislava I v konaní vedenom pod sp. zn. 2 C 4/2010 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť V. A. o d m i e t a ako zjavne neopodstatnenú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 30. júla 2012 doručená sťažnosť V. A., Ž. (ďalej len „sťažovateľ“), pre namietané porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) postupom Okresného súdu Bratislava I (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 2 C 4/2010.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že sťažovateľ mal 23. marca 2010 podať Krajskému súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) žalobu o náhradu škody v zmysle zákona

č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení neskorších predpisov. Sťažovateľ uvádza, že vzhľadom na skutočnosť, že krajský súd bol v jeho veci nečinný, adresoval mu sťažnosť na prietahy v konaní, ktorou sa domáhal nápravy tohto stavu. Krajský súd na základe uvedenej sťažnosti sťažovateľovi 31. januára 2011 oznámil, že jeho vec postúpil okresnému súdu. Sťažovateľ sa nápravy porušenia svojho základného práva následne domáhal prostredníctvom advokáta na okresnom súde, kde však bola jeho žiadosť odložená s odôvodnením, že k podanej sťažnosti na prietahy v konaní nebola priložená plná moc na zastupovanie.

Podľa vyjadrenia sťažovateľa okresný súd od momentu, keď mu mala byť vec sťažovateľa postúpená, v nej nevykonal žiaden procesný úkon, v čom vidí sťažovateľ porušenie svojho základného práva zaručeného čl. 48 ods. 2 ústavy v označenom konaní okresného súdu.

Sťažovateľ na základe toho v sťažnosti žiada, aby ústavný súd prijal jeho sťažnosť na ďalšie konanie a vo veci rozhodol nálezom, v ktorom by vyslovil porušenie jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 2 C 4/2010, prikázal okresnému súdu v uvedenom konaní konať bez zbytočných prietahov, priznal mu primerané finančné zadosťučinenie v sume 3 000 €, ako aj náhradu trov právneho zastúpenia.

II.

Podľa čl. 124 ústavy je ústavný súd nezávislým súdnym orgánom ochrany ústavnosti.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ústavný súd návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Skúma pritom tak všeobecné, ako aj osobitné náležitosti návrhu (v tomto prípade sťažnosti) podľa § 49 až § 56 zákona o ústavnom súde vrátane okolností, ktoré by mohli byť dôvodom na jeho odmietnutie.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Sťažovateľ namieta porušenie svojho základného práva podľa čl. 48 ods. 2 ústavy postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 2 C 4/2010.

Ústavný súd preskúmal podanú sťažnosť a zistil, že konanie, ktoré by zodpovedalo spisovej značke sťažovateľom v sťažnosti výslovne formulovanej (sp. zn. 2 C 4/2010), nie je pred okresným súdom vedené, a zároveň okresný súd oznámil, že neeviduje ani účastníka konania pod menom sťažovateľa.

V zmysle konštantnej judikatúry ústavného súdu je dôvodom na odmietnutie návrhu pre jeho zjavnú neopodstatnenosť absencia priamej súvislosti medzi označeným základným právom alebo slobodou na jednej strane a namietaným konaním alebo iným zásahom do takéhoto práva alebo slobody na strane druhej. Inými slovami, ak ústavný súd nezistí relevantnú súvislosť medzi namietaným postupom orgánu štátu, resp. jeho argumentáciou a základným právom alebo slobodou, porušenie ktorých navrhovateľ namieta, vysloví

zjavnú neopodstatnenosť sťažnosti a túto odmietne (obdobne napr. III. ÚS 263/03, II. ÚS 98/06, III. ÚS 300/06).

Vzhľadom na zistenia ústavného súdu, a to, že konanie ktoré by zodpovedalo špecifikácii formulovanej sťažovateľom v podanej sťažnosti, pred okresným súdom nie je vôbec vedené, dospel ústavný súd k záveru o nedostatku príčinnej súvislosti medzi obsahom namietaného porušenia čl. 48 ods. 2 ústavy a argumentáciou sťažovateľa prezentovanou v podanej sťažnosti, preto sťažnosť posúdil ako zjavne neopodstatnenú a ako takú ju v zmysle ustanovenia § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde po jej predbežnom prerokovaní odmietol (obdobne napr. II. ÚS 24/06, IV. ÚS 26/07, III. ÚS 300/08, III. ÚS 190/2011).

Na rámec uvedeného záveru poukazuje ústavný súd na skutočnosť, že toto rozhodnutie nebráni sťažovateľovi v tom, aby sa mohol domáhať na ústavnom súde nápravy potenciálneho porušenia svojho základného práva v prípade, že v reálnom konaní (pokiaľ samozrejme takéto konanie vôbec existuje), ktoré sťažovateľ neidentifikoval zodpovedajúcou spisovou značkou, ďalej pretrváva stav porušovania predmetného základného práva.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 12. marca 2013